

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

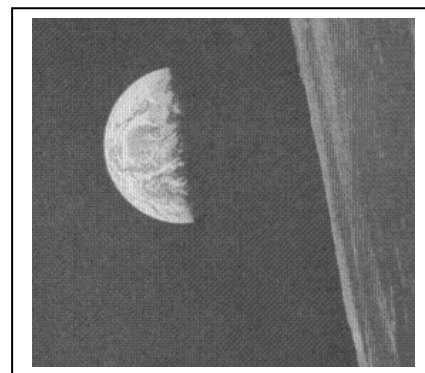
Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

září/september 2009

číslo 11

Člověk a vesmír ve světle víry...

V červenci vzpomínal celý svět čtyřicátého výročí prvního přistání člověka na Měsíci. 21. července roku 1969 brzy ráno vystoupil z přistávacího modulu Orel americké mise Apollo 11 do měsíčního prachu astronaut či kosmonaut Neil Armstrong, aby pronesl ono památné „Je to malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo“ a byl vzápětí následován na povrch přirozeného souputníka Země kolegou Edwinem Aldrinem. Zatímco jejich třetí kolega Michael Collins obléтал Měsíc v mateřské lodi a čekal na jejich návrat, oba nasbírali vzorky hornin, instalovali na povrchu řadu měřicích přístrojů, pořídili fotografie a filmové a televizní záznamy nejzajímavějších podrobností okolí a vrátili se zpět do bezpečí kosmické lodi. Pak

odstartovali s horní částí přistávacího modulu a úspěšně jej navedli ke spojení s mateřskou lodí a vydali se na cestu zpět k Zemi, kam po téměř třech dnech dorazili. Po nich se ještě k Měsíci vydaly další kosmické lodi projektu Apollo a v prachu jeho povrchu zůstaly stopy celkem dvanácti amerických pozemšťanů, včetně dvou českého a slovenského původu. Mnozí se tehdy domnívali, že člověk už ovládl vesmír a někteří v tom viděli potvrzení teorií ateismu, neb astronauti tam nikde nenalezli onoho vousatého starce s trojúhelníkem Trojice nad hlavou, jak jej kreslí třeba Renčín.

Méně známou skutečností je, že Presbytarián Edwin Aldrin ještě uvnitř lunárního modulu po přistání na Měsíci přijal ze zvláštní schránky a kalicha křesťanské přijímání těla a krve páně. A tak, po letu Apolla 8 o Vánocích 1968 -- kdy astronauti oblétaující Měsíc, četli lidstvu úvodní kapitolu Genesis z bible -- se poselství víry přeneslo i do vesmíru, jehož dobývání mělo podle ateistických pouček komunistů dokázat neexistenci Boha.

Během července a srpna byla jedna strana nedělního listu místního zpravodajství, rozdáváného v leckterých anglických kostelích, věnována sérii článků vatikánského astronoma bratra Guye Consolmagna na téma „Náboženství a věda“. Připomíná v nich jak astronauty na Měsíci, tak i čtyři století letos uplynulá od objevu teleskopu a Galileových převratných pozorování (Mezinár. rok astronomie) a pak zkoumá pravdivost nyní hojně propagovaného tvrzení ateistů, že ve světě se odedávna „vede válka mezi vědou a náboženstvím“. Skutečnost, že oni používají jako příklad jména Galileo, Koperník či Darwin, říká bratr Consolmagno, je velmi zavádějící, neb všichni tři (a nepřeberné řady dalších vědců během historie) byli hluboce věřící a Darwin se od víry neodklonil kvůli vědě, ale kvůli smrti milované dcery, se kterou se nedokázal smířit.

>>>>>>>>>

Pozor, důležitá změna: prosíme všechny krajany, aby si změnili v kalendáři datum konání

--- OSLAVY SVÁTKU SV. VÁCLAVA V LONDÝNĚ ---

Oslava se bude konat na Velehradě v neděli 4.října a bude zahájena v 11.30 slavnostní bohoslužbou v tamní kapli, celebrou knězem, který přijede z ČR

Kněze nám, po dohodě s Českou biskupskou konferencí, pozval biskup Alan Hopes, pomocný biskup wesminsterský, pod kterého naše česká a slovenská londýnská farnost spadá

Po mši bude připraveno občerstvení. Na odpoledne připravují naši mladí čeští a slovenští přátelé bohatý program (hudba - klavír, cimbál, flétna, harmonika a zpěv, atd) a rovněž důstojnou vzpomínku na našeho zakladatele otce Langa, který by se letos dožil Devadesátky. Příležitost k přátelskému setkání s krajany, panem biskupem Hopesem a členy správní rady. Občerstvení, koláče, pečené klobásky, zákusky. Další podrobnosti v příštím čísle

Člověk a vesmír ve světle víry (pokračování ze str. 1)

Jestli existuje rivalita mezi vědou a náboženstvím, pokračuje bratr Consolmagno, je to spíše rivalita mladší generace vůči té starší, neboť moderní věda se zrodila na středověkých univerzitách, zakládaných a udržovaných církví a bez presumpce, že Zemi a vesmír stvořil Bůh na základě daných a neměnitelných zákonů, by nebylo vědeckého zkoumání. Takto, zejména v renesanci, bylo pro vědce zkoumání těchto božích zákonů zkoumáním veškerého stvoření dokonce příkazem doby a to dlouho před Osvícenstvím, kam ateisté kladou kořeny oné „války“. Navíc, mnoho vědeckého bádání bylo přes věky konáno duchovními, kteří tehdy na to měli vzdělání i potřebný volný čas. Ne nadarmo se ještě třídění a klasifikace například v Angličtině nazývají „clerical work“ a profesori na univerzitách přejali titul z „profese“, tedy od kněžských a řeholních slibů původních přednášejících těchto škol.

Jak bratr Consolmagno dál připomíná, ona teorie „války“ pochází z Viktoriánských časů, kdy se s rozmachem vědy a techniky zdálo, že ony samy vše vyřeší a Boha nebude zapotřebí. Teprve dvacáté století ukázalo, jak scestná to byla myšlenka, když horory válek, zneužívání vědy nacisty a komunisty a zamořování ovzduší, spolu se sociálním Darwinismem, coby odůvodněním rasismu, ukázalo na hranice našich možností. Současné století nejen ukazuje, že pojmy jako dobro, zlo, krása, láska a podobně nejsou jaksi vědecky uchopitelné, že věda ve službě zla není totéž jako věda ve službě dobra a že lidstvo by se mělo naučit, jak to rozeznat. Aby však víra a náboženství dál hovořily tím vlivným hlasem jako dříve, musí dobře vědět jak vesmír funguje a musejí dovolit aby jejich koncepce Stvořitele rostla s našim rostoucím poznáváním divů jeho stvoření. Jak napsal papež Jan Pavel II. v dopisu ke 300. výročí publikace Newtonova díla „Principia“: „Věda může očistit náboženství od chyb a pověr a náboženství může očistit vědu od zbožňování idolů a od falešných absoluten a obě se mohou doplňovat a rozkvétat v širším světě.“

Člověk je divný, neb jako dítě se žene za poznáním, zajímá se o vše možné, sbírá minerály či známky a pozoruje hvězdy. Později se tento hlad po poznání vytratí a to se týče i víry, která u mnohých z nás zůstane na oné dětské úrovni, kdy věda byla knihou poznání a náboženství knihou pravidel a příkazů. I vědci si myslí, že poznali či objevili nějakou novou skutečnost, ale věda jen popisuje skutečnosti a nepotvrzuje je. Jako když vypínačem rozsvítíme. Jednou a třeba i stokrát, ale nikdy si nebudeme stoprocentně jisti, že to přesně ve stejnou vteřinu neudělal za nás někdo jiný a že od té žárovky třeba vedou dvojí dráty a někdo si z nás dělá legraci. Stejně tak se vědci ohánějí statistikami ověřování, ale nikdy si nejsou více než na 99,9 procent jisti a nevědí či ta desetina procenta nakonec teorii nepoloží na lopatky, jako se už mnohokrát stalo. A dobří vědci vědí, že nevědí vše a musí být natolik skromní, že nikdy nevyhlásí, že se může objevit nějaká jiná a lepší teorie. Proto už dnes neplatí Galileo či Newton v originálním znění a proto třeba Pluto už není planetou, ale jen planetkou. Na druhé straně, literatura či filosofie -- třeba Shakespeare či Bible se nadále čtou v podstatě v původních zněních. A proto i věřící se může vždy z této skromnosti poučit a ať už si myslíme, že jsme Bohu blízko, musíme uznat, že tak, jako jeho stvoření, Bůh bude vždy něčím víc, než můžeme poznat.

Bratr Consolmagno dál připomíná, že je často dotazován, zda jako vědec-křesťan věří v zázraky. Odpůrci totiž tvrdí, že když Bůh rozhýbal všechna ta kolečka, neměl by se protivit tomu, co stvořil, porušením svých vlastních přírodních zákonů. Problém je, že my nevíme, zda by tomu tak bylo, neboť jsme už došli tak daleko v poznání, že víme, že Newtonovy zákony fyziky, tedy ta kolečka a převody vesmíru neplatí v makrosvětě stejně jako v mikrosvětě, že se nedaří nalézt onu sjednocující „teorii všeho“. To neznamená, že tajemství víry mohou být vysvětlena existencí tajemství fyziky, stejně jako tajemství lidské svobodné vůle nelze vysvětlit pomocí kvantové fyziky. Bratr Consolmagno to ještě vysvětluje dál tím, že mnoho přírodních jevů je vzácných, ale nejsou nemožné. Někteří tak například vysvětlují rozdělení vod Rudého moře Mojžíšovu lidu jakýmsi neobyčejným vrtochem počasí. Možná tomu tak bylo, ale pak stejně není zázrakem vysušení moře, ale skutečnost, že se tak stalo právě, když to Mojžíš potřeboval, tedy „nadpřirozená shoda okolností“... Stejně tak je ověřitelným faktem ona „svobodná lidská vůle“, bez ohledu na to, zda to může dnešní fyzika či biologie vysvětlit. Pokud to někdo popírá, není vůbec důvodu přít se s ním. Aby byl totiž konsistentní, musí onen oponent hned na začátku uznat, že pokud by měl mít pravdu, ani my, ani on bychom prostě nemohli změnit názor, bez ohledu na naprostou přesvědčivost argumentů druhé strany. A svoboda lidské vůle vybrat si dobro či zlo, bez ohledu na zákony fyziky, je prerogativem duše, onoho kousku nadpřirozena, který každý z nás ztělesňuje. Bratr Consolmagno pak uzavírá, že největším zázrakem je existence Ježíše Krista, který rozbil všechny fyzikální zákony narozením, smrtí i zmrtvýchvstáním. A zázrak jeho existence nalézá srovnatelnou paralelu jen v existenci vesmíru, ve kterém podle zákonů fyziky (tak jak jim rozumíme) neexistuje žádný „důvod“ k existenci člověka. My zde však přesto jsme a proto se radujeme...! /jn/

VELEHRAD MÁ UŽ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE:

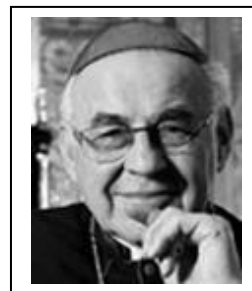
www.velehrad.org.uk

Dozvíte se tam s mnoho zajímavého a umožní Vám stálý bezprostřední kontakt

Z VLASTI

Před cestou papeže Benedikta XVI. do České republiky

Papež Benedikt XVI navštíví ve dnech 26. až 28. září v souvislosti se svátkem sv. Václava Českou republiku a bude sloužit slavnostní mše v Praze, Brně a ve Staré Boleslavi. Mezi Vatikánem a Českou republikou ovšem není zdaleka vše právně v pořádku v souvislosti s neblahým dědictvím komunismu ohledně narovnání mezi státem a církvemi a dnes i v rozporu s právními zvyklostmi států Evropské unie. Kardinál Miloslav Vlk popsal ostře a bez ubrousku situaci na svých internetových stránkách a pro nás, žijících převážně v Británii, která velmi pečlivě ctí zákony a práva, jsou některá fakta situace v Česku dvacet let po pádu komunismu do propadlišť dějin (ale to se zjevně netýká všech přívrženců jeho metod), značně šokující. Kardinálův článek tak boří iluze o situaci doma a je pro nás také výzvou, abychom se podle možností zasadili o nápravu věci. Proto jej přetiskujeme.

V souvislosti s papežskou návštěvou v naší republice se budou objevovat doma i v zahraničí články o naší vnitřní nábožensko politické situaci. V posledních letech bylo na toto téma hodně – ne vždy korektně – napsáno. Je proto dobře pokusit se ještě předem situaci objektivně vylíčit. To je smysl těchto řádků.

V tisku se spekulovalo o tom, jestli se papež dotkne některých dosud nevyřešených církevně politických témat. Papež se k naší situaci vyslovil již před rokem před svátkem sv. Václava, když nový český velvyslanec u Svatého stolce JUDr. Pavel Vošalík předával pověřovací listiny. (Srov. na těchto stránkách článek „[Témata k papežské návštěvě](#)“). Tam se v podstatě jemně diplomaticky, ale otevřeně dotkl některých našich problémů. Nepředpokládám, že by se papež u nás veřejně ještě jednou k těmto otázkám vyslovoval. Ale novináři o tom mohou spekulovat.

Tyto citlivé, dvacet let neřešené otázky (a letos si připomínáme už dvacet let od pádu komunismu !) se týkají tzv. církevního zákona 3/2002 Sb., majetkového narovnání mezi státem a církvemi, mezinárodní smlouvy mezi ČR a Vatikánem a nakonec i stále nevyřešené situace pražské katedrály sv. Víta, Václava, Vojtěcha. Poněvadž jsem „byl u toho“, chci se zmínit o tom, jak se ta naše církevně politická situace v průběhu oněch 20 let vyvíjela a jakými cestami se vše dostalo do dnešní neřešené situace.

V euforii po pádu komunismu byl ve vztahu k církvím učiněn pozitivní krok, když byl zvláštním opatřením zrušen tzv. státní souhlas k tomu, aby kněz mohl veřejně působit. Tento souhlas byl v totalitě výrazem naprosté kontroly a omezování církve totalitním komunistickým režimem. Pro vztah církve a státu byl vytvořen jednoduchý, ale naprosto vyhovující zákon č. 308/1991 Sb., upravující vztah církve a státu, tzv. církevní zákon. Vzájemné vztahy se však nijak dále nevyvíjely. Někteří špičkoví politici se za

kulisami dohadovali o tom, že „nesmíme dopustit, aby se církev stala politicky a ekonomicky silnou ...“, takže vývoj vztahů, zvláště v oblasti restitucí, spíše brzdili. A pak to, že se věc neřešila házeli většinou na církev, že nespolupracuje, že brání dohodě atd. Pokud jsme žádali o řešení, spustila se kampaň o chamtivosti církve, že se stará jen o majetek atd.

Církevní zákon platil od svého vzniku do roku 2003. Byl trnem v oku sociálně demokratickému ministrovi Pavlovi Dostálovi a jeho spolupracovníkům (ve funkci 1998 – 2005). Ředitelkou odboru církví Ministerstva kultury byla mezi léty 1998 – 2006 dr. Řepová, původně poradkyně premiéra Václava Klause, který ji sám podle jejího vlastního vyjádření poslal na základě opoziční smlouvy na Ministerstvo kultury. Dostál i Řepová byli úzce spojeni s předlistopadovým komunistickým Rudým právem, kde Dostál býval redaktorem. Sama Řepová byla spojena s Jitkou Götzovou a dalšími tvrdě proticírkevními redaktory v Právu. Zde publikovali své články proti církvi, často hrubě nepravdivé a urážející (např. že církev brzdí majetkové vyrovnání, že nedává k dispozici podklady atd.) za asistence dalšího redaktora Martina Hekrdly. (Tyto záležitosti bude třeba v zájmu pravdy ještě důkladněji zpracovat a vynést na světlo).

Tento tým, Dostál, Řepová a redaktoři Práva, dusili s tehdejšími Ministerstvem kultury v zádech pozitivní vývoj církevního života za mohutné spolupráce dr. Aleše Pejchala a prof. Václava Pavlíčka, kteří byli poradci dr. Řepové v jejích proticírkevních krocích za peníze z fondu na církev. Konkrétními projevy jejich společné aktivity byla novelizace zmíněného církevního zákona z roku 1991 se snahou prakticky omezit svobodu církve např. v tom, abychom si svobodně v souladu se zákony státu mohli zřizovat podle Kodexu kanonického práva své instituce a dávat jim právní subjektivitu. >>>>>>>>

SVU -- Společnost pro vědy a umění ve Velké Británii

organizuje na Velehradě přednášky s diskusemi na aktuální témata v popředí zájmu vědecké a umělecké komunity každou poslední sobotu v měsíci ve 14.30 hodin.

Po přednášce vždy debata a občerstvení. Všichni jsou srdečně zváni. Informace na nástěnce Velehradu, na tel.čísle 020-7727-7849 nebo u předsedy Milana Kocourka 01932-259-616

Před cestou papeže Benedikta XVI. do České republiky (pokračování ze str.3)

Známy problém s registrací a evidencí, zvláště u charit ... Málem se jim to podařilo. Jenže Ústavní soud v první fázi na základě stížnosti skupiny senátorů z roku 2001 tento zákon schválený již sněmovnou a podepsaný Václavem Klausem upravil a škrtl v něm čtyři nejkřiklavější rozpory s Ústavou České republiky. Ministerstvo kultury se vyjádřilo v tom smyslu, že ho rozhodnutí Ústavního soudu nezavazuje, a tak další novelou schválenou 21. června 2005 znovu vrátilo do jejího textu některé nespravedlnosti, které jsou tam doposud. (Novela těchto deformací leží dodnes na legislativní radě vlády).

Jiným Dostálovým zásahem proti církvi bylo např. protiprávní zrušení Náboženské matice, které později bylo soudně napraveno. Nebo jeho odmítnutí zaregistrovat tzv. církevní historické právnické osoby. (Ke všem těmto otázkám jsem se vyslovil v posledních letech vícekrát na své internetové stránce. Srov. článek „[Témata k papežské návštěvě](#)“.)

Mohla by být vznesena námitka, že přece právě v letech 2001 – 2003 byla dojednána smlouva mezi Vatikánem a Českou republikou podepsaná v roce 2005 tehdejší sociálně demokratickou vládou, která vládla na základě opoziční smlouvy. Jenomže celá záležitost se smlouvou byl – jak se zdá – dobře vymyšlený politický trik. Smlouva byla připravována jako smlouva mezinárodní, která – jako ostatní mezinárodní smlouvy – má vyšší právní sílu a garantuje právní stav vytvořený jednotlivými parlamentními zákony, aby ten stav nebyl svévolně měněn. Měla být tedy garancí dosaženého právního stavu a platných náboženských svobod. Náboženské svobody byly kromě ústavy vyjádřeny uvedeným velmi příznivým „církevním“ zákonem 308/1991 Sb. V době, kdy se jednalo o smlouvě s Vatikánem (2001 – 2005), iniciovalo Ministerstvo kultury zároveň jednání o změně uvedeného církevního zákona, jak jsem se zmínil výše. (O tom jsem psal např. na své internetové stránce v článcích „[K novele církevního zákona](#)“, „[Komentář k diskusi o vztahu státu a církvi](#)“, „[Obhajoba memoranda](#)“. Dále viz i brožurku vydanou ČBK „[Přehled jednání mezi státem a církvemi v letech 1990-2000](#)“. Tam jsem uvedl různé nepěkné podrazy, které na nás tehdejší vláda, resp. Ministerstvo kultury, při jednání o novele dělalo.)

Garance „omezené svobody“ mezinárodní smlouvou by byla bývala pro sociálnědemokratickou vládu přijatelná. Zúčastnil jsem se tehdy řady jednání o novele s tehdejším premiérem Milošem Zemanem za účasti ministra Dostála (případně dr. Řepové), jindy na úrovni vlády za účasti tehdejšího místopředsedy vlády

dr. Pavla Rychetského. Jednání byl občas přítomen např. i biskup Václav Malý, a můžeme svědčit o snahách, které za tím vším byly. Česko-vatikánská smlouva byla na úrovni vlády podepsaná dne 25. července 2002. Nešla hned do parlamentu, ale aniž to bylo někde vysloveno, čekalo se zatím na osud zmíněné novely zákona u Ústavního soudu. Ten o ní rozhodl dne 27. listopadu 2002 při plenárním zasedání ÚS 6/02, čís. nálezu 4/03, a de facto narušil záměr Ministerstva kultury připustit dojednání smlouvy s Vatikánem, potvrzující „upravenou“ náboženskou svobodu. Tím skončila snaha tehdejší vlády o její schválení v parlamentě. Stačí srovnat nadšený projev ministra Dostála po vládním podepsání uvedené smlouvy v červenci 2002 a pak pozdější snahu ji v parlamentě zabrzdit. Když ji tehdejší ministr zahraničí Cyril Svoboda přece jen nechal překvapivě zařadit na pořad jednání sněmovny dne 15. října 2002, vložil se do věci, jistě ve vzájemné dohodě s Dostálovým ministerstvem, spolupracovník Ministerstva kultury v těchto záležitostech prof. Pavlíček se svým známým negativním projevem před poslanci. Názory prof. Pavlíčka na onu smlouvu jsou uveřejněny v Parlamentním zpravodaji z ledna 2003. Opravdu stojí za přečtení, poněvadž jsou teoretickou obhajobou praktikovaného vztahu totalitního režimu k církvím. Ministr Dostál tehdy před hlasováním z parlamentu odešel. JUDr. Michal Lampert napsal později v Parlamentním zpravodaji, že důvodem přerušení jednání o smlouvě v parlamentu byla tehdy i „neexistence rozhodnutí Ústavního soudu ve věci zák. 3/02 Sb.“ Smlouva byla tedy s různými výmluvami a výhradami, zvláště po zásahu Ústavního soudu, odložená. Aby se o smlouvě v parlamentě mohlo dnes znovu jednat, bylo by nutné napřed napravit uvedená omezení svobody ve zmíněné novele zákona 2/2003 Sb. (Viz výše citované články.)

Co se týče druhého bolestného problému téměř 20 let po pádu komunismu, k tomu odkazuji na výše citovanou brožurku „Přehled jednání mezi státem a církvemi v letech 1990-2000“. Od začátku 90. let minulého století jsme dostali širokou svobodu pro svou činnost. Ale ekonomicky dosud zůstáváme závislí na státu podle komunistického zákona č. 218/49 Sb. V podstatě se jednalo pouze o platy kněží, které zůstávaly po celou dobu pod běžnou úrovní. Ostatní povinnosti, např. přispívat na provoz, na opravy objektů aj. zůstávaly velmi neurčitě a většinou nebyly plněny. A tohle přetrvává. Tento „dobročinný“ komunistický zákon byl „náhradou“ za zabraný církevní majetek.

>>>>>>

Veľvyslanectvo SR v Londýne informuje, že Konzulárne a vízové oddelenie bude pre verejnosť zatvorené v dňoch: 1. septembra 2009 (Utorok) a 15. septembra 2009 (Utorok)

Stránkové hodiny: Pondelok – Štvrtok 9.00 – 11.30 a 13.00 – 15.30, Piatok 9.00 – 11.30 Žiadatelia musia spolu s predkladanou žiadosťou predkladať okrem originálov aj kópie všetkých predkladaných dokumentov. Zastupiteľský úrad SR môže popri poplatku vybrať aj náhradu výdavkov spojených s vykonaním úkonu.

Před cestou papeže Benedikta XVI. do České republiky (pokračování ze str.4)

V posledním desetiletí bylo více pokusů dosáhnout majetkového narovnání. Během nedávného bylo jednání mezi církvemi a vládou velmi úspěšné.

Byl konsensuálně vytvořen návrh, který předpokládal naturální restituci řádům a ostatním společenstvím v církvi a finanční odškodnění katolickým diecézím za veškerý majetek, který diecéze státu nechávaly. To bylo spočteno na 83 miliard Kč. Tehdejší ministr financí při jednání navrhol, aby vyplácení této částky bylo rozloženo na 60 let, aby v krátkém čase nebyl státní rozpočet neúměrně zatížen. Církev s tím souhlasila. Samozřejmě se muselo počítat s úrokováním a jinými momenty, které – aniž by základ vzrostl – zvýšily základní částku za 60 let na virtuálních 270 miliard Kč. Při majetkovém narovnání se zdůrazňuje, že nemůže být vráceno či zapláceno vše. Někteří odpůrci namítají, že spočtená částka ve vládním návrhu je příliš vysoká. Proto z iniciativy hlavního odpůrce poslance Vlastimila Tlustého (tehdy ODS) byla založena parlamentní komise na přezkoumání vypočtených částek. Při přezkoumávání výše částky 83 miliard byli přizváni ekonomičtí odborníci, kteří zjišťovali, kolik celkový objem majetku církve v rukou státu od roku 1949 vynesl a kolik financí stát využívající tyto výnosy na druhé straně na církev vynaložil. A tak se zjistilo – proti všem hlasům odpůrců finančního vyrovnání – že stát zůstává ze zisku za celá ta léta dlužen ještě 160

miliard, které do církve nevrátil. Církev byla ve svém požadavku velmi skromná a takovouto částkou nežádala. Bohužel nepřátelům to není dosti, stále mluví o chamtivosti církve, poslanec Bohuslav Sobotka (ČSSD) stále ještě horuje pro snížení původní částky. Je vidět, že ani racionální argumenty nejsou pro ty, kdo jsou zaslepeni nenávisť vůči církvi, přesvědčivé. K celé záležitosti se vyslovil i Svatý otec, jak jsem to vylíčil ve svém článku: "[Papež se vyslovil k otázce majetkového narovnání](#)".

A další trvalka nespravedlnosti vůči církvi je zestátnění katedrály Nejvyšším soudem v poslední době. To neudělali ani komunisti v 50. letech. U Nejvyššího soudu si vzali tuto kauzu do rukou bývalí komunističtí soudci a ideologickými argumenty z 50.let katedrálu přiřkli státu. Machinace, které se při tom odehrály, jsem vylíčil jinde. Nikomu nevdává, že to udělali bývalí komunističtí soudci, že argumentovali komunistickou frazeologií, zřejmě proto, že se jedná o církev. Emoce tu vážily více než právo a spravedlnost. Zde bych chtěl poukázat na články na mých stránkách, které celou záležitost osvětlují. Jsou to články „[Pohádka o znárodnění katedrály](#)“, „[Proces, který se vleče](#)“, „[Zestátnění katedrály](#)“, a další. Proto tuto kauzu nebudu znovu líčit. Papež se setká s kněžími v katedrále zestátněné našim „demokratickým“ režimem. To mluví samo za sebe ...

(přetištěno z kardinálových webových stránek: www.kardinál.cz)

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Nezapomínáme na oběti sovětské okupace 1968...

Skončil srpen a jak snad ani nemusíme nikomu připomínat, pro dnešní starší českou i slovenskou generaci je to stále měsíc výročí ruské okupace roku 1968. Je příznačné, že se jí nikdy lidově neříkalo ani „sovětská“, ani „a pěti zemí Varšavské smlouvy“, ale „ruská“. Prostě tehdy „přišli Rusáci“, i když na některých místech bylo obyvatelstvo severozápadních Čech tehdy poněkud rozladěno příjezdem spíše symbolických jednotek „německého státu pracujících“ a severní Čechy, Morava a Slovensko jednotkami omlouvajících se Poláků a Bulharů...

Tehdy v noci ze 20. na 21. srpna vzbudil kolem druhé hodiny ranní mnohé Pražany hukot desítek nízkoleteckých letadel Antonov, směřujících k ruzyňskému letišti a ve stejné době začaly překračovat tanky dávné „armády osvoboditelky“ a oněch jednotek pěti armád Varšavského paktu na řadě míst československé hranice. Po Praze se pak vzápětí rozjely malé tančíky výsadkářů, povětšinou nemluvicích dobře rusky a zjevně pocházejících z neruských sovětských republik a později toho dne dorazily i pozemní armády. Jejich úkoly byly ztíženy nepřátelských chování obyvatelstva, které navíc rychle odstranilo tabulky s názvy ulic a silniční ukazatele, takže „obávaná vojska nukleární velmoci“ bloudila bezmocně venkovem i městy a během hodin je domy a výlohy >>>

ČESKÉ PARLAMENTNÍ VOLBY - REGISTRACE JEN DO 30. SRPNA !!!

POZOR! Parlamentní volby se sice budou konat 9. a 10. října 2009, ale je nutná předchozí registrace. Velvyslanectví České republiky v Londýně upozorňuje, že volby se budou v jeho budově konat v pátek 9. října od 12 do 22 hodin a v sobotu 10. října od 8 do 12 hodin. Bude se to však týkat jen voličů, kteří se budou v té době zdržovat ve Velké Británii a kteří podají DO 30. SRPNA (!!!) na velvyslanectví příslušný jednostránkový vyplněný formulář se základními údaji (k dostání přímo na velvyslanectví nebo na Velehradě, či k vytištění na jejich internetových adresách - vyplnění trvá jen chvíli). Je také nutné doložit přihlášku dokladem totožnosti a občanství ČR a bydliště v Británii. Pokud se bude volič zdržovat jinde ve světě či ve vlasti, může si písemně (s ověřeným podpisem) zažádat o voličský průkaz do 2. října a vyzvednout jej osobně, či požádat o zaslání. Pokud bude volič zapsán do seznamu v zahraničí, bude vyškrtnut ze seznamu ve vlasti a pokud by příště chtěl volit doma, musí pak požádat o opětovné zařazení na seznam v bydlišti v ČR.

Info: 020 7243 1115, fax: 020 7243 7926 a e-mail: consulate.london@embassy.mzv.cz

Nezapomínáme na oběti sovětské okupace 1968 *(pokračování ze str. 4)*

obchodů vítaly miliony plakátů s nápisy „Jděte domů!“, „Co tu děláte?“, „Okupanti!“ a podobně. Obyvatelstvo se těšilo podpoře médií, včetně rozhlasu a televize, která dokonce začala vysílat barevně ze studií k tomu účelu připravených a jako antény rozhlasu prý posloužily vypnuté troleje tramvají. U rozhlasu na Vinohradské třídě vyrostly barikády z autobusů, které měly zabránit jeho okupování a rozlehly výbuchy munice a střelba, stejně jako u Národního muzea, které prý si rudoarmějci spletli s budovou vlády. Ostatně, fasáda je následky střelby dodnes poznamenaná. Počet mrtvých dosáhl brzy šedesátky. Podobně či jinak prožívali okupaci i jinde v Čechách a na Slovensku. Vedení země bylo pochyťáno odvezeno do Moskvy podepsat kapitulaci, reformní komunisté ještě uspořádali tajný sjezd a odsoudili okupaci i kolaboranty, ale to vše už mnoho nezměnilo. Pár stovek tisíc lidí emigrovalo, vojska byla brzy stažena na stálé

Okupace: Sto mrtvých, téměř 335 těžce a 590 lehce raněných (údaje Min. vnitra)

základny a situace se začala uklidňovat. Pak byl odstoupen Dubček a nahrazen Husákem, v lednu příštího roku přišlo upálení Jana Palacha a dalších a pak ještě tvrdě a krvavě potlačené demonstrace ve dnech prvního výročí. To už ale „zvládly“ (podobně jako v Polsku o jedenáct let později) jednotky domácí policie, milicí a armády. Pak ještě přišla čistka v armádě a 11.000 důstojníků bylo vyhozeno. Nastala „normalizace“. Jak to bylo dál, to si už pamatují i mladší generace a se škodami na duši a charakteru našich národů se vyrovnáváme dodnes.

Srpen ovšem nakonec a téměř na den (19.) byl i měsícem, který započal pád komunismu. Ten den totiž Maďaři v roce 1989 otevřeli hranice do Rakouska východním Němcům, kteří utíkali na Západ, když rozmontovali Železnou oponu poblíž města Sopron k přeshraniční slavnosti a Němci tohoto využili. Teprve později, 9. listopadu, padla Berlínská zeď -- postavená opět v srpnu, a to 13. v roce 1961.

Prázdninové měsíce červenec a srpen jsou ovšem památným obdobím i pro tu nejstarší a dnes už odcházející generaci. 10. červenec roku 1940 je totiž oficiálně dnem, kdy na začátku druhé světové války začala Bitva o Británii. Téhož dne byla také rozkazem britského ministerstva letectví ustavena první československá stíhací peruč, slavná Třistadesítka, i když byla zformována vlastně až 12. července na základně Duxford po londýnských formalitách a lékařských prohlídkách. Stejně tak mají ve vínku dva rozdílné dny vzniku i legendární 311. čs. bombardovací peruč (ustavena 29.července 1940 a zformována 2.srpna) a druhá čs. stíhací peruč, 312. (ustavena 29.srpna a zformována 5.září). Další stíhací peruč 313. byla zformována až 10. května 1941 a do Bitvy o Británii, která oficiálně skončila na konci října 1940, sice nezasáhla, ale učinilo tak mnoho z jejích pilotů v řadách peručí britských a ještě předtím, v Bitvě o Francii. Tam Češi a Slováci tvořili se 135ti piloty až 12 procent francouzského stíhacího letectva a v řadách bombardovacích peručí bojovalo i 26 našich letců, což už však sem dnes nepatří... /jn/

ZPRÁVY A ZAJÍMAVOSTI Z VELEHRADU, DOMOVA A OKOLÍ

* Správní rada Velehradu děkuje všem krajanům, kteří vyslyšeli předprázdninovou výzvu o finanční pomoc na náhradu škod, které budova utrpěla během předchozí průtrže mračen. Stále ještě přicházejí další dary (např. od RB) a tak konečný výsledek bude oznámen později. Za vaši další podporu rada předem srdečně děkuje.

Finanční příspěvky zasílejte prosím na adresu: Správní rada/Trustees, Velehrad, 22 Ladbroke Square, London W11 3NA (cheques payable to: „St.Wenceslaus House – Velehrad charity“).

* Kulturní komisia Velehradu ďakuje za námety krajanov na nápady, ktoré predložila Výkonnému výboru, z ohľadom na predbežné návrhy aktivít pre Velehrad. Byli medzi nimi najrôznejšie nápady:

- prednášky, na príklad Dr.Jiřiny Šiklovej („Gender studies“), Prof. Jana Sokola (biblista, matematik), Zdenky Fantlovej (kniha "Klid je síla, řek tatínek" - autorka přežila koncentračný tábor), plus iné (spolupráca z SVU)...
- Velehradská Kaviarnička - besedy a besiedky, tematické premietanie rozprávok, filmov pre pamatníkov, komédií, náboženských filmov, atď. (Vieme napríklad, že niektorí krajanovia majú vlastné videa z Ocom Langom!)
- Slovensko-Moravsko-České tradičné workshopy (maľovanie kraslíc, zdobenie medovníkov, práca s drotom, maľovanie na sklo, varenie tradičných jedál, pečenie koláčov, hrnčiarstvo, ...)
- Vianočné trhy, bazary, koncerty, výstavy (napr."Umelci medzi nami" - výstavy profesionálnych aj amatorskych umelcov našej londýnskej komunity)... Plány sú teraz diskutované a budú upresnené... >>>>>>>

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i nové informace o londýnském Velehradě

* Znovu upozorňujeme, že v souvislosti s letošním výročím nedežitých devadesátin Otce Langa připravujeme menší upomínkovou brožurku, leták či zvláštní vydání VZ(S). Publikace by byla k dispozici krajanům i návštěvníkům Velehradu z domova. Budeme vděční za příspěvky krajanů na téma jak na ně Otec Lang zapůsobil, jak na něho vzpomínají a co, jaká příhoda, jim nejvíce utkvělo v paměti. Prosíme pošlete dál příspěvky na e-mailovou adresu Jojy Kovalčíkové: joja@velehrad.org.uk nebo poštou na adresu výboru na Velehradě.

* Cyrilometodějských oslav na moravském Velehradě se letos zúčastnil kardinál Jozef Tomko, Slovák, který sídlí ve Vatikánu a je emeritním prefektem Kongregace pro evangelizaci a emer. kancléřem Pontifikální univerzity. Kardinál Tomko vystudoval teologii v Bratislavě, pak se dostal do Říma, kde začínal coby rektor Nepomucena. Na Velehradě vyzval přítomné desetitisíce poutníků k ochraně mravní kultury víry a k obraně odkazu věrozvěstů.

* U příležitosti nedávných 100. narozenin sira Nicholase Wintona se v Praze chystá postavení pomníčku, který by připomněl jeho hrdinnou záchranu židovských dětí z Československa před nacistickými okupanty těsně před Druhou světovou válkou (viz dřív. vydání). Finanční dary jsou s díky vítány na: www.justgiving.com/wintonrescuememorial.

Nenechte si ujít, aneb kultura v Londýně ve zkratce...

* 2. a 3. září pořádá v British Academy, 10 Carlton House Terrace, SW1, Teesside University konferenci pod názvem Art History in Central Europe: The Vienna School and its Legacy. Poplatky od 15 (studenti) do 45 liber za oba dva dny. Info: j.breaker@tees.ac.uk nebo na tel. 01642-384015.

* 5. září v 19 hodin se v londýnské Royal Albert Hall koná proměnný koncert v jehož rámci uvede BBC National Orchestra of Wales Janáčkovu Suitu z **Lišky Bystroušky** v Talichově aranžmá a **Dvořákovu Novosvětskou**. Vše pod taktovkou Jaca van Steena a se solistou (lesní roh) Davidem Pyattem. Info: www.bbc.co.uk/proms/2009

* Od 6. září do 1. listopadu se ve Wysing Art Centre v Cambridge koná výstava vizualizace konceptu štedrosti v kresbách **Kateřiny Šedé** a její skupiny pod názvem It doesn't matter. Fox Road, Cambridge Info: 01934 718 881

* Až do 1. listopadu pokračuje výstava **Remembering Jan Kaplický - architect of the future** v londýnském Design Museum, Shad Thames, London SE1 2YD na počest nedávno zemřelého významného českého architekta tvořícího převážně v Británii, kde stojí jeho novinářská tribuna na kriiketovém stadiónu Lords, Selfridges v Birminghamu, atd. Pro Prahu navrhl Kaplický novou knihovnu, známou jako Chobotnice. Spoluorg. České centrum.

* 9. září bude od 19.30 v londýnské Royal Albert Hall dirigovat **Jiří Bělohlávek** BBC Symphony Orchestra s programem zahrnujícím díla Mendelssohna, Beethovena a Augusty Read Thomasové. Info viz výše

* 12. a 13. září vystoupí v rámci The Mayor's Thames Festival v Jubilee Gardens na South Bank česká rocková skupina **FruFru**. Info : www.thamesfestival.org a 020 7928 8998. Spoluorg. České centrum.

* 15. září se bude v 18.30 v Gate Picturehouse , 87 Notting Hill Gate, W11 (nedaleko Velehradu) konat premiéra filmu Václava Marhoul **Tobruk** o osudech jednoho dobrovolníka československého dělostřeleckého praporu gen. Klapálka při obraně severoafrického přístavního města před Rommelovou Afrikakorps. Info: 0871 704 2058. Režisér a producent **Václav Marhoul** přednese úvodní slovo a zodpoví dotazy. Spoluorg. České centrum.

* Do 26. září bude v Divus Unit 30, 37 Cremer SAT, EC2 pokračovat výstava vizuálních forem **Vladimíra Skrepla** v neobvyklé směsici uměleckých žánrů... Info: 079 511 4916 a www.divus.cz/london. Spoluorg. České centrum

* Od 24. do 27. září se v londýnském Earls Court, Warwick Road, SW5, bude v rámci výstavy **100% Design** prezentovat **Czech Selection** , coby vůbec první ucelená prezentace českého designu (Eva Jiřičná, Maxim Velčovský, Daniel Pirš, René Šulc a řada výrobců. Info: 0192369 0640 a www.100percentdesign.co.uk. (Č.cent.)

* 25. a 26. září v 19.30 uvede v Royal Festival Hall, South Bank, London Philharmonic Orchestra and Choir pod taktovkou Vladimíra Jurowského **Mahlerovu** symfonii č.2 (Zmrtvýchvstání) a Stelu Kurtaga. Sólisté: **Adriana Kučerová** (soprán) a - pouze 26. - Christianne Stotjin (mezzosoprán). Info: www.lpo.co.uk a pokladny South Bank.

Z REDAKČNÍ KORESPONDENCE

Anglie během 63 let českýma očima...

Někdy je dobré nechat pohled na sled událostí popsat někomu odjinud. Připomene to mnohým leccos, co už třeba zapomněli. Dr.Kristián Svoboda z Prahy pobýval nedávno na Velehradě a jezdí do Londýna už 63 let.

Měl jsem štěstí pobývat v království Bílého Albionu několikrát. Poprvé to bylo v létě 1946 kdy jsem se skupinou vybraných československých „Junáků“ navštívil skautské školící středisko Badena Powella v Gilvelu a poté se zúčastnil mezinárodního tábora skautské organizace Oxfordské univerzity ve středisku Boar 's Hill s následným „putáčkem“ po Anglii a zejména Walesu. Bylo to období prosycené čerstvě nabytou svobodou, kdy každý považoval libovolného člověka z jakékoliv cizí země za svého „bratra“ a nikdo nepomyslel na ty strašné peripetie studené války, které za několik let tak nesmírně začaly zužovat celý svět, zejména obyvatele střední Evropy. Anglie a zejména Londýn si odechly po těžkých náletech německé Lufwaffe, ale pomalu začínala pohasínat sláva mohutné koloniální říše. Anglie si stále udržovala svůj tradiční konzervativismus. Oblečení bylo většinou tmavé, dlouhé sukně; v neděli obchody neměly otevřeno, neb to byl den věnovaný bohoslužbě. V kinech, ve vlacích, autobusech a především i v metru se vešle kouřilo. Libra se dělila na 20 šilinků, z nichž každý měl 12 pencí, z nich každá měla 4 farthingy. Největší mincí byla „half a crown“, což se rovnalo 2 šilinkům a 6 pencím. Bankovky byly 10 šilinků a 1 libra. Největší bankovkou byla pětilibrovka z kvalitního bílého papíru a potiskovaná jen na jedné straně, neboť ještě o několik roků dříve se byl na prázdné straně povinen zapsat každý, kdo měl tuto bankovku v držení. Kromě běžné měny existovaly i fiktivní tzv. Guineas, což bylo 21 šilinků. V těchto jednotkách byly vystavovány účty advokátů, lékařů, umělců apod. Takovou hodnotu měly tehdy ještě peníze! Na prázdninový pobyt včetně ubytování, stravy a transportu mi vystačilo celkem 25 liber! Měřítkem vysoké ceny byla pro mne pokuta v metru za neoprávněné použití záchranné brzdy. To bylo tehdy 5 liber, dnes je to 50! >>>>

Anglie během 63ti let českýma očima... (pokračování ze str. 7)

Jako skauti jsme bydleli v Londýně v historické lodi HMS Discovery polárního badatele kapitána Scotta, trvale ukotvené na Temži nedaleko Westminster Abbey. Rozdíl mezi přílivem a odlivem na Temži činil až 6 m ve výšce hladiny! To mi jako chlapci zůstalo v paměti zafixováno a bylo mi „divné“, že na otevřeném moři je tento rozdíl podstatně menší (pod 1 m). Nynější královna Alžběta II. byla v té době ještě princezna a jako skauti jsme byli pyšní na to, že ona byla také skautkou neboli „girl guide“. Královské žezlo tehdy ještě třímal její otec král George VI. Během pobytu jsem se v Oxfordu sprátelil se studentem medicíny na univerzitě. Během let jsme udržovali kontakt (pro mne trochu s rizikem, díky bolševické kuratele) a pokud to jen trochu bylo možné i se, byť sporadicky, navštěvovali. Po promoci měl můj přítel lékařskou praxi v malém jiho-anglickém městečku Wisbeech a narodili se mu 4 synové, s kterými udržuji i po smrti jejich otce nadále přátelský styk. Když jsem letos navštívil Oxford a poklonil se památce domu 12 St. John's Street, kde se zrodila myšlenka Mensy, tak jsem si uvědomil, že jsem se tam také v té kritické době vyskytoval.

Koncem šedesátých let, kdy nastalo částečné uvolnění našich domácích poměrů, jsem se opět na krátký čas dostal do Anglie. Chlapci mého dávného skautského přítele začali dorůstat. V roce 1952 nastoupila na britský trůn Alžběta II. a získávala postupně oblibu svého lidu. Oblečení lidí bylo veselejší, bylo potěšení pokochat se pohledem na nožky mladých dívek, které majestátně vykukovaly z hojně užívaných minisukní. Začala se objevovat nová móda přívěsků na nose, rtu i pupíku! Všude bylo plno musiky Beatles, kteří mezitím zahltili nejen Anglii, ale celý svět. Některé obchody začaly prodávat i o víkendech. V kinech se přestalo kouřit. V populaci se objevovalo stále více přistěhovačů z třetího světa a řada z nich si zavedla své obchody. Měna byla stále ještě tradičně komplikovaná. Pennyová mince byl stále veliký a těžký měděný kotouč, platný zřejmě ještě za královny Viktorie, takže jsem si spočítal, že při platbě za sklenku Coca-Coly jsem vydal ¼ kg mědi!

Pak jsem měl příležitost v roce 1997 navštívit svého syna, který pracoval u anglické firmy a žil se svou rodinou u Manchesteru. Stále zůstalo typické pro britské imigrační důstojníky na hraničních přechodech, že byli velice zvědaví, musel jsem prokazovat, že v Anglii mám syna, který se o mne materiálně a finančně postará. Přestalo se kouřit nejen v kinech, ale i v metru a autobusech. Měna doznala v roce 1972 významné změny, byla „decimalizována“, t.j. byl zrušen starý komplikovaný systém a nahrazen desítkovým. Otevření většiny obchodů o sobotách a nedělích se stalo samozřejmostí. Královna Alžběta nadále pevně držela v rukou otěže vlády nad poněkud zchudlým královstvím. Ve veřejnosti však bylo mnoho šumu o životě korunního prince Charlese, zejména jeho životě s manželkou Dianou Francis Spencerovou, která se tak stala „Princeznou z Walesu“ a do královského rodu přivedla na svět dva syny. Toto, první dobu snad šťastné manželství, postupně dostávalo trhliny, takže nejprve došlo k separaci a později i k oficiálnímu rozvodu. V době, kdy jsem byl v Anglii došlo k tragické smrti princezny Diany 31. srpna 1997 a já jsem tak zažil impozantní pohřební průvod.

Letos, 63 let po první návštěvě, jsem znovu navštívil Anglii. Umožnila mi to nízkonákladová letenka. Tentokrát jsem přijel již jako mnohaletý člen Mensy a díky ní se mi podařilo získat velmi dobré ubytování u vaší charitativní organizace Velehrad. Cítil jsem se tam jako doma díky pracovníkům Velehradu: paní Ditě Mullerové, panu Danieli Mizenkovi a paní Mirce Vigašové, kteří o mne pečovali téměř s mateřskou péčí. Díky představitelce britské Mensy paní Lesley O'Maley jsem navázal kontakty s dvěma dlouholetými „mensankami“ z Londýna a to paní Jeanne Morris a paní Mary Piper. Shodou okolností, prakticky ve stejnou dobu, kdy jsem byl v Londýně, se konal turistický zájezd české Mensy. Děkuji vedoucím zájezdu, že mne „přifařili“ na akce, které bych sám nedokázal zorganizovat, např. nádherný autobusový výlet do Stonehenge, Oxfordu a Windsoru.

Ze zájezdu do Anglie jsem se vrátil s obrovským nadšením a musím konstatovat, že k tomu významnou měrou přispěla řada členů Mensy jak z Česka tak z Velké Británie a laskaví pracovníci Velehradu. Jedinou nepřijemností bylo desetihodinové zpoždění zpátečního letu z Lutonu. /mírně redakčně kráceno a upraveno/

Sváté omše naší londýnské komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, nejbližší stanice metra London Bridge: Nedeľa 13.00 a 19.00

Sviatosť pokánia (svätá spoveď) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom.

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLENEM

The Dvorák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charitapomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary,

1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí skočit do metra a dojet do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž,

v ulici West End Lane číslo 74, Vás čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 - 22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu a neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hodin. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

Máte dobré známé Brity, které by zajímalo dozvědět se více a pravidelně o Česku a Slovensku?

Seznamte je s British Czech and Slovak Association

Podrobnosti o členství a programu na internetové adrese secretary@bcsa.co.uk nebo na adrese BCSA, 643 Harrow Road, Wembley HA0 2EX, případně telefonicky na 0208-902-0328 či faxem 0208-795-4875
